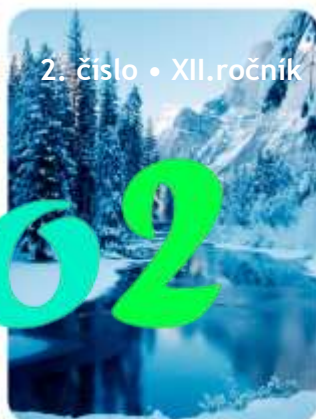

2017/2018

December – Február
trojmesačník

2. číslo • XII.ročník

Novo2

ZŠ Nám. L. Novomeského 2, Košice

Máš dobré nápady?
Chceš niečo vylepšiť?
Píšeš básne alebo príbehy?

novo2.casopis@gmail.com

Ako predmet správy napíš

NÁVRH

Tešíme sa na tvoju spoluprácu!

Myšlienka mesiaca: „Kto druhému jamu jamu, sám do nej sám!“

OBSAH

Editoriál	4
Predstavujeme vám – pán školník	5
Predstavujeme vám – Mgr. Mária Kvašňáková	7
Predstavujeme vám – Mgr. Erika Bekecsová Zvarillo	10
Predstavujeme vám – lektor Paul Nyitray.	12
O tom, ako bolo v Portugalsku s Fantastic Four	14
Pravidlo piatich sekúnd	19
Kvíz: Vyznáš sa v histórii?.....	20
Svetový deň bez mobilných telefónov	24
Elixír lásky	25
Siedmaci na lyžiach	27
Očami deviataka	29
Ako sme plesali	30
Rubrika: Vy sa pýtate, Hortenzia odpovedá	33
Dotyky múzy	36
„Múdrosť“ spoza lavíc	38
Kultúrno-športové okienko	39
Anketa	42
Kvíz: Ako dobre si čítal NOVO 2?	44
Odkazovka	45
Pre matematických šikovníkov	46
Čo pre vás chystáme v nasledujúcom čísle?	47

Editoriál

Milí čitatelia!

Na začiatku, aj keď je už február, by som vám chcel popriať všetko dobré do nového roka, nech sa vám všetko vydarí tak, ako si prajete.

Už pri písaní týchto riadkov sa teším, že toto číslo vychádza, lebo som sa už nevedel dočkať.

Náš deviatacky cieľ sa blíži, pretože 21. marca sa chystá Testovanie T9, takže sa naň všetci veľmi „tešíme“. Ale viac sa o tom dozviete v rubrike očami deviataka, ktorú si pre vás nachystal Maťo. Ďalej sa dozviete, že 6. februára bol deň, o ktorom ste určite ani nepočuli a nevíete si ho predstaviť. Kto tipoval, že bez mobilov, má pravdu. Komu často padá jedlo na zem, ten by sa mal pozrieť na článok *Pravidlo piatich sekúnd*. Pre nadšencov dejepisu máme kvíz, za vyplnenie ktorého môžete vyhrať STOP kupón. Siedmaci nám porozprávajú svoje dojmy z lyžiarskeho výcviku, Hortenzia odpovie na vaše problémy a zasmejeme sa na „múdrostiach“ spoza lavíc.

Prajem vám veľa úspechov v škole (hlavne deviatakom na Testovaní T9), ale aj veľa osobných úspechov (chlapci, nájdite si frajerku) a verím, že sa vám náš časopis bude páčiť a že ho budete čítať spoločne cez prestávky alebo pred vyučovaním.

Prajem vám veľa úspechov v škole (hlavne deviatakom na Testovaní T9), ale aj veľa osobných úspechov (chlapci, nájdite si frajerku) a verím, že sa vám náš časopis bude páčiť a že ho budete čítať spoločne cez prestávky alebo pred vyučovaním.

To všetko vám prajem ja

Jozef „Jefo“ Sabo
šéfredaktor

Predstavujeme vám...

Vladimír Krištof – pán školník

Jeho revírom sú školské chodby. Jeho tempo je nepredvídateľné. Jeho súpermi sú nezbední žiaci. Je nasadený vo dne v noci. Naša bezpečnosť je jeho prácou.

1. Čím ste túžili byť, keď ste boli približne v našom veku?

Námorník, ale nedostal som sa na školu, lebo to bola taká doba... V rodine nebol komunista, tak som sa nikde nedostal.

2. Čo vás priviedlo k práci školníka?

Dlho som bol doma a už som sa nudil. Na internete som sa dozvedel, že potrebujete školníka. Ja nie som naučený dlho sedieť a nič nerobiť.

3. Viete si predstaviť aj iné povolanie, ktoré by vás naplňalo?

Okrem toho, že som celý život šoféroval a opravoval autá, asi nič. Odkedy v roku 1973 som si urobil vodičský preukaz, tak som šoféroval až do roku 1994, potom som pracoval ako mechanik.

4. Ako si spomínate na váš študentský život? Aké boli vaše obľúbené predmety?

Moje obľúbené predmety boli zemepis (geografia), dejepis, literatúra, pracovné vyučovanie a telesná výchova. A naopak, matematika, fyzika, chémia ma až tak nebavili.

5. Ako oddychujete vo voľnom čase?

Buď pozerám televíziu, alebo pomáham robiť niečo synovi v byte. Ja neviem bez roboty sedieť, musím stále niečo robiť. Manželke pomáham variť, upratovať. Musím sa hýbať.

6. Máte nejakého domáceho miláčika?

Áno, andulku. Volá sa Lorika. Vie aj rozprávať, ale len svoje meno Lorika, krásna, Lorička, kamarát.

7. Máte motto, ktorým sa riadite v živote?

Žiť tak, aby bol zo mňa dobrý človek. Poctivá práca, poctivý život.

8. Je niečo, čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy? Nerozbíjať školu? :)

Tak veru, vytrhnuté umývadlo nie je žiadna sranda. Hlavne sa učiť.

9. Ako si spomínate na Vianoce v detstve?

Vianoce som trávil s rodinou a mali sme také tradičné zvyky – kapustnička, ryba so šalátikom, po večeri si popozerať darčeky a išli sme na polnočnú omšu.

10. Aký bol darček, ktorý ste najviac túžili dostať v detstve?

Bolo vysnívané, ale nikdy som to nedostal... Chcel som korčule.

Vaše naj:

Jedlo – bryndzové halušky, vyprážaná ryba

Nápoj – mlieko, Kofola

Rozprávka z detstva – Mrázik

Šport – futbal, karate, plávanie

Krajina – Slovensko – to je najkrajšia krajina. Bol som v Maďarsku, Poľsku, Česku, Nemecku, na Ukrajine, ale nikde nemajú takú krásnu prírodu ako u nás.

Film – Čierny tulipán, Ukradnutá nevesta, staré historické filmy

Júlia Marková, Simona Kašová

Predstavujeme vám...

Mgr. Mária Kvašňáková

Od septembra je našou novou posilou v učiteľskom zbore. Vyučuje matematiku a fyziku. V našom rozhovore s pani učiteľkou sa dozviete, ktoré krajiny precestovala, ako si spomína na študentský život, či niekedy „blicovala“ a mnoho iného.

1. Čím ste túžili byť, keď ste boli približne v našom veku?

Už ako malé dieťa som sa hrala s plyšovými hračkami, učila som ich, skúšala. Samozrejme, že mlčali, a tak dostali zlé známky 😊

2. Čo vás priviedlo k učiteľstvu?

Ak máte obidvoch rodičov učiteľov, určite zdedíte nejaké učiteľské gény. Môj otec bol profesor na „Šrobárke“, učil matematiku Zorku Kolínsku (pozn. red.: slovenská speváčka, herečka, zabávačka, bývalá moderátorka hudobno-zábavného programu *Repete*) a bol triednym učiteľom Dušana Grúňa (pozn. red.: slovenský spevák známy z *Repete*). Mamina zas viac ako 40 rokov učila žiakov písať písmenká a čítať prvé rozprávky.

3. Viete si predstaviť aj iné povolanie, ktoré by vás napíňalo?

Každé povolanie je dôležité, ak sa robí s láskou. Ja mám veľmi rada to svoje. Každý deň prináša veselé i smutné chvíle. Nemenila by som to.

4. Ako si spomínate na váš študentský život? Aké boli vaše obľúbené predmety?

Stredoškolské nohavice som drela v lavici na „Šmerálke“ (dnes Poštovej). Bolo nás skoro 40 v triede, všetko múdre matematické a fyzikálne hlavy. Boli sme výborná partia, dokonca sme ušli všetci z hodiny geografie. Oľutovali sme to, pretože každú hodinu sme potom písali písomku.

5. Ako oddychujete vo voľnom čase?

Športujem – lyžujem, korčuľujem, plávam. Ako študentka som hrala volejbal v školskej lige. Rada navštívim športové podujatie, fandím našim

športovcom. Okrem toho cestujem, spoznávam históriu, kultúru a prírodu iných krajín. Precestovala som európske štáty, navštívila som Čínu a každý rok navštevujem USA. Veľmi príjemné boli stretnutia s učiteľmi a žiakmi v rámci projektu Erasmus+.

6. Máte nejakého domáceho miláčika?

Nie, nevlastním žiadne zvieratko.

7. Máte motto, ktorým sa riadite v živote?

Každý deň, keď vstupujem na pôdu školy, mám neustále na pamäti, že nikto nie je dokonalý, každý z nás robí chyby, aj ja, ale nikdy nie s vedomím ublížiť niekomu. Snažím sa vypočuť každého, odpovedať mu, ak treba, tak aj pomôcť.

8. Je niečo, čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

Hlava je ako padák – ak je otvorená, funguje. Pýtajte sa, hovorte, čo vás trápi, ale hlavne, čo vás teší. Snívajte, vymýšľajte... Každá vaša myšlienka nájde pochopenie na realizáciu.

9. Čo najkrajšie ste zažili počas vašej učiteľskej praxe?

Veľmi rada spomínam na prvé učiteľské roky, na svojich prvých žiakov. Mnohí z nich sú už lekári, právnici, herci, výborní ľudia, s ktorými sa stretávam aj teraz. Hovorí, že aj keď nemilovali matematiku a fyziku, sú pre ich prácu dôležité.

10. A čo vaša prvá láska?

Už si nepamätám... Mojou láskou je môj manžel, ktorý je učiteľom matematiky, fyziky a informatiky.

11. Aký je váš sen?

Mojím najväčším želaním je, aby ste do školy chodili s radosťou. Aby ste v škole našli kamarátov, s ktorými sa radi porozprávate, učiteľov, ktorí vám vždy radi pomôžu. Nech sme pre vás takou búľtavou vrbou.

Vaše naj:

Jedlo – všetko, čo nemusím variť

Nápoj – ovocné šťavy

Kvet – ruža

Farba – biela

Film – všetky filmy s Louisom de Funesom

Rozprávka z detstva – Dievčatko so zápalkami

Krajina – Francúzsko a jeho pamiatky

Oblíbený predmet v škole – matematika a výtvarná výchova

Seriály – staré detektívky A. Christie

Tatiana Macková, Soňa Prokopová

Predstavujeme vám...

Mgr. Erika Beckesová Zvarillo

Pani učiteľku Beckesovú sme si „odchytili“ počas prestávky. Prečítajte si, ako nám odpovedala na naše otázky.

1. Čím ste túžili byť, keď ste boli približne v našom veku?

Aranžérkou kvetín, veľmi rada som tvorila a pracovala s prírodninami. Dodnes si skrášľujem bývanie vlastnými výtvormi.

2. Čo vás priviedlo k učiteľstvu?

K učiteľstvu ma priviedol najmä dobrý vzťah s učiteľmi, ktorí ma učili na základnej aj strednej škole. Týchto pedagógov som mala rada a obdivovala som ich. Dodnes sú mi veľkým vzorom.

3. Viete si predstaviť aj iné povolanie, ktoré by vás napíňalo?

Nie. Vyskúšala som aj iné zamestnania, ale o žiadnom inom nemôžem povedať, že by bolo aj mojím povolaním. V učiteľstve som sa jednoducho našla. Vždy sa veľmi poteším, keď sa žiaci aj vďaka mne naučia niečo nové.

4. Ako si spomínate na študentský život? Aké boli vaše obľúbené predmety?

Na študentské časy si spomínam veľmi rada, no skôr na môj vysokoškolský študentský život. Predsa len ho mám v čerstvejšej pamäti. Na základnej aj na strednej škole som mala azda najradšej geografiu. Tú som neskôr aj vyštudovala a je mojím druhým aprobačným predmetom.

5. Ako oddychujete vo voľnom čase?

Čítam, chodím do prírody a trávim čas s mojou rodinou. Veľmi radi máme kultúrne podujatia, či už ideme s mojim malým synom do bábkového divadla, alebo len vo dvojici s manželom na náročnejšie divadelné predstavenie. Pri týchto činnostiach dokážem azda najrýchlejšie zrelaxovať a načerpať energiu.

6. Máte aj nejakého domáceho miláčika?

Doma máme dvoch psov. Volajú sa Ňufko a Branca. Obaja sú z útulku

a sú s nami už dlho. No a tiež máme veľké akvárium s rybičkami, ktoré nám skrášľuje naše bývanie.

7. Máte aj nejaké motto, ktorým sa v živote riadite?

Asi nie. Skôr sa snažím len správať tak, ako chcem, aby sa aj ostatní správali ku mne, snažím sa byť milá a vždy úprimná.

8. Je niečo, čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

Nech sa učia pre život a nie pre známky. Najdôležitejšie je to, čo si po ukončení deviateho ročníka z našej školy odnesú v hlave, nie na vysvedčení. Aby sa vedeli spoľahnúť sami na seba, na svoje schopnosti, a tak mohli pomáhať aj ostatným okolo seba.

9. Ak by ste mohli mať nejakú superschopnosť na jeden deň, aká by to bola?

Nikdy som nemala nereálne ciele a túžby, tak vám vlastne ani na túto otázku neviem odpovedať. Možno by bolo fajn vedieť sa spraviť neviditeľnou a pohybovať sa po škole a po meste bez povšimnutia a všeličo sa tak dozvedieť, alebo mať schopnosť v okamihu sa premiestniť hocikam na svete, a tak navštíviť čo najviac cudzích krajín. To je taký môj sen aj v bežnom živote bez superschopností.

Vaše naj:

Jedlo – palacinky s orechami

Nápoj – presso s mliekom

Kvet – tulipán

Farba – žltá

Film – asi všetky vianočné rozprávky

Rozprávka z detstva – Disney rozprávky

Hudba – rôzne žánre – rocková aj klasická

Šport – bežky a volejbal

Krajina – Slovensko, Ukrajina

Kniha – historické romány

Sofia Fučilová, Daniela Šolcová

Predstavujeme vám...

Paul Nyitray

V našej jazykovej škole máme od septembra novú posilu v podobe native speakera Paula. Rodený New Yorčan a vášnivý golfista nám o sebe prezradil, na čo si šetrí peniaze, odkiaľ pochádzajú jeho rodičia, ale aj to, že pes a mačka môžu spolu vychádzať dobre.

Paul Nyitray, the teacher who has 3 English courses at our Language School. You can meet him every Tuesday, Thursday and Friday afternoon. Paul also teaches English, Biology and Chemistry at Gymnázium Futurum.

1. Have you always wanted to be a teacher?

Not really, but my mom was a teacher so maybe it's in my blood.

2. What do you like/dislike about teaching?

As with every occupation, there are positives and negatives. One of the most positives was when one of my graduating seniors told me that I was one of her favorite teachers because I taught her to think in different ways, which made learning more interesting.

3. How long have you been teaching?

Since 2008.

4. Where are you originally from?

Westchester county, New York. The suburbs of New York City.

5. When I wrote your surname down for the very first time I misspelt it. What I wrote was „Nitry“. What is the story behind your surname?

My parents are Slovak so I assume my name is connected to the city Nitra... although both my parents are vychodniari.

6. Have you got any pets? If so, please tell our readers something about them.

Yes, a dog and a cat. They are great! Both have individual personalities but they get along so well together.

7. What do you like to do when you are not working?

I enjoy playing golf in the summer, travelling... the problem is I don't have so much free time.

8. If you won the lottery tomorrow, what's the first thing you would buy?

I've been saving money recently to buy a new car.

9. Are you a morning person or a night person?

I used to be a night person, but I've become a morning person since I usually start work quite early.

Paul's favourite:

Meal – my mom's plnená kapusta

Film – Back to the Future, Last of the Mohicans, Shawshank Redemption

Music – blues, classic rock, 70's music

Sport – golf, skiing, football

Place – the wood around my home when I grew up, or the beach... any nice beach.

Book – I haven't read a book in a long time... only Biology, Chemistry, and medical textbooks since I started university.

p. uč. Pivarníková

O tom, ako bolo v Portugalsku s Fantastic Four...

*V predošlom čísle sme vám priniesli reportáž o návšteve Španielska vďaka projektu Fantastic Four. Tentoraz sa projektové stretnutie konalo v najzápadnejšej európskej krajine s bohatou kultúrou aj históriou – v **Portugalsku**. Do krajiny, ktorej brehy obmýva Atlantický oceán, vycestovala v októbri fantastická štvorka v zložení Jakub Timko (6.A), Matúš Ručinský (6.A), Alžbeta Klimentová (7.A) a Ema Kováčová (7.A). V rozhovore s nimi vám prinášame ich zážitky a postrehy.*

1. Aké bolo cestovať do Portugalska vďaka projektu? Aké ste mali pocity a očakávania pred cestou?

Matúš: Najprv som nevedel, čo ma čaká. Neskôr som zistil, že sa tam nebudeme učiť, ale zisťovať, ako sa učia oni a že vlastne budeme robiť rôzne zábavné veci.

Jakub: Cestovanie z Košíc do Budapešti bolo dobré a myslím si, že je super, že krajiny sa navzájom spoznávajú a tiež svoje pamiatky. Chcel som vidieť Portugalsko a porovnať, čo má také, čo Slovensko nie.

Betka: Bolo to veľmi zaujímavé. Najprv som sa veľmi tešila, ale tesne pred cestou som začala mať obavy, či sa dohodím a podobne.

Ema: Bol to pre mňa veľký zážitok cestovať sama tak dlho a tak ďaleko. Pred cestou som sa bála hlavne toho, že niečo dôležité zabudnem alebo stratím, ale bola som aj veľmi zvedavá na ľudí a školu v Portugalsku.

2. Aký bol let? Koľko dní ste strávili v Portugalsku?

Jakub: Let bol dobrý. Vráťane pristátia a vzletu sme tam strávili 8 dní.

Matúš: Leteli sme z Budapešti do Porta, potom sme cestovali autobusom do nášho mestečka. Let bol zaujímavý, z lietadla sme videli už nad Portom dym, čo vyzeralo zvláštne. Neskôr sa ukázalo, že to boli požiare po skoro celom Portugalsku.

Betka: Let bol výborný. Nezažili sme žiadne turbulencie, ale trochu som sa bála, keďže to bol môj druhý let v živote. V Portugalsku sme strávili

8 dní, z toho sme 3 dni cestovali a jeden deň sme strávili v Porte.

Ema: Let bol veľmi zábavný. S Lili (Betka – pozn. red.) nám to zbehlo celkom rýchlo. Počúvali sme hudbu a pozorovali krajinu pod nami.

3. Aké miestne špeciality ste ochutnali?

Matúš: V Portugalsku majú podobné jedlá ako u nás. Ale aj tak sme si dali morku so zemiakmi, pouličné croissanty a aj mäso vo vajíčku.

Jakub: Ja som tam neochutnal žiadnu miestnu špecialitu.

Betka: Rôzne, niektoré špeciality sme varili na hodinách varenia, napríklad pataniscas, alebo sme ochutnali iné špeciality v jedálni na večere a raňajky. Pataniscos mi chutilo najviac. Je to zemiakovo-rybový koláčik. Skoro všetky ich špeciality obsahovali rybu. Podľa mňa budú prekvapení, keď ochutnajú naše špeciality.

Ema: Ochutnali sme veľa miestnych špecialít, ale najviac mi chutilo jedlo s názvom bacalhau, ktoré sme aj varili.

4. Aký bol denný program? Trávili ste ho len v škole? Čo ste sa na projektovom stretnutí naučili/dozvedeli?

Betka: Väčšinu dní sme trávili mimo školy. Program sme mali veľmi pestrý, napríklad sme hrali miestne hry či navštívili blízke mesto Viseu. Podľa mňa bolo veľmi zaujímavé zisťovať, ako funguje ich škola, aký majú systém vyučovania. Veľmi sa mi páčila grafická

kalkulačka, na ktorej sme iba zadali rovnicu a ona nám to na základe grafu vypočítala.

Matúš: Program sme mali dosť bohatý. Poobzerali sme si ich školu, súťažili sme medzi sebou, testovali sa v matematických úlohách, hľadali sme poklad po celej dedine a v školskej knižnici hrali logické hry zo všetkých štátov sveta.

Jakub: Najprv sme sa išli naraňajkovať o 8:00 a po raňajkách sme mali

rôzny program. Neboli sme len v škole, boli sme sa pozrieť na baňu s výťahom, ktorý vedel ísť až 500 metrov pod zem alebo sme hrali športové hry. Naučil som sa, že po švédsky sa ďakujem povie „tak“ (pozn. red.: v projekte je zapojené i Švédsko), alebo že keď rôzne ohneme spinku na papier a dáme ju ohnutú do vody s teplotou 70 °C, tak sa zloží späť do pôvodného stavu.

Em: Každý deň bol iný... jeden deň sme dokonca navštívili blízke mesto Viseu, kde sme aj nakupovali. V ten istý deň sme navštívili aj inú školu v tom meste, v ktorej sme mali prednášku v triede budúcnosti (ako budú vyzerat' triedy o pár rokov), v ktorej bolo veľa zaujímavých vecí, ale najviac ma asi zaujal robot.

5. V čom bola škola v Portugalsku iná ako tá naša?

Matúš: Vyučovanie sa im začínalo až o pol deviatej a končilo o piatej poobede s tým, že mali voľné hodiny, ktoré trávili v miestnosti s rôznymi hrami. Mali lepšie učebne a pomôcky na učenie.

Jakub: Veľmi zaujímavé bolo to, že v školskej knižnici zbierali hry z celého sveta.

Betka: My máme jednu veľkú budovu a oni štyri malé budovy, taktiež mali bufet. U nás platí, že nemôžeme vychádzať z budovy školy a oni musia vyjsť von. Niektoré hodiny majú dlhšie ako 45 minút. Iné bolo aj to, že pri príchode do školy si musia pípať kartu.

Em: Škola pozostávala zo štyroch hlavných budov. Párkrát sa mi dokonca stalo, že som sa stratila.

6. Máte nejakú zábavnú príhodu?

Matúš: Keď sme boli na obed v školskej jedálni v inom meste, bol tam jeden kuchár, ktorý vedel povedať po slovensky 3 veci: „Ďakujem“, „Prosím“ a vetu, ktorú na nás aj volal „Utekaj, inak ťa zjem“.

Betka: Máme ich viac, ale poviem asi iba jednu. Byť v portskom taxíku je nebezpečnejšie ako letieť lietadlom, ktoré práve padá. Taxikárom bolo jedno, že idú 150 km/h namiesto 130 km/h alebo, že sú tri centimetre od auta pred nimi, že

predbiehajú v zákrute cez plnú čiaru a idú cez dva pruhy.

7. Skamarátili ste sa s portugalskými žiakmi? Ste s niektorými ešte v kontakte?

Matúš: Áno, skamarátili sme sa s Portugalcami, ale aj so žiakmi zo Švédska a Španielska, pretože sme každý deň trávili všetci spolu, no kontakt na nich nemám.

Jakub: Áno, skamarátil som sa so žiakom, ktorý sa volá Filip. Nie som s ním teraz v kontakte, ale vymenili sme si čísla.

Betka: Samozrejme, že tam bol asi väčší problém sa s niekým neskamarátiť ako skamarátiť. Všetci boli veľmi milí a dobrosrdeční. Možno by som s nimi bola v kontakte, keby sa mi nerozbil mobil.

Em: Áno, našli sme si tam veľa kamarátov, nielen z Erasmu, ale aj iných študentov.

8. Aké suveníry ste si doniesli domov?

Em: Mám pár magnetiek, darčeky, ale pre mňa najviac znamenajú spomienky, ktorých mám mnoho.

Jakub: Doniesol som si domov 4 magnetky a jedna z nich je tradične kachličkovo namaľovaná.

Betka: Doniesla som si ich reklamné veci, z ktorých sa mi najviac páčila magnetická sovička. Ale asi najväčší suvenír, ktorý som si priniesla, sú zážitky navždy vryté do pamäti.

Matúš: magnetky, tričko, hrnček a pohľadnice.

9. Prečo si myslíte, že je dobré cestovať do zahraničia? Máte nejakú vysnívanú krajinu/mesto, ktoré by ste chceli v budúcnosti navštíviť?

Em: Myslím si, že človek by mal cestovať a spoznávať svet, ľudí, tradície. Vysnívanú krajinu nemám, skôr chcem precestovať čo najviac krajín.

Matúš: Lebo spoznávate ich tradície, jazyk a kultúru. Testujete seba, či si poradíte v cudzom prostredí. Vysnívané mesto nemám, šiel by som asi

všade.

Jakub: Pretože spoznávam nové jazyky. Holandsko.

Betka: Myslím si, že je to dobré preto, že spoznáte nových ľudí, ich kultúru, ochutnáte miestne špeciality a určite budete mať nové zážitky. Veľmi by som chcela navštíviť Nórsko, Galapágy a San Francisco, ako aj iné krajiny.

V nasledujúcom čísle si môžete prečítať o tom, ako dopadla návšteva žiakov z projektu v našej škole.

Pre viac informácií o projekte si na webovej stránke školy kliknite na sivú lištu Projekty SAAIC – KA219 Fantastic Four, kde nájdete fotky, videá a materiály z mobility.

Pravidlo piatich sekúnd

Zrejme ste už počuli o pravidle piatich sekúnd. To tvrdí: „Pokiaľ ste nejaké jedlo zodvihli do piatich sekúnd, môžete ho pokojne zjesť.“ Je to naozaj pravda? Dočítate sa v našom článku.

Spadlo vám už niekedy nejaké jedlo na zem? Zodvihli ste ho? Teraz si niečo o tom povieme. Pravidlo piatich sekúnd je obľúbené, zaužívané a podľa mnohých aj správne. Výskum laborantky Jillian Clarkovej z roku 2003 však tvrdí niečo iné, a síce to, že aj keď danú potravinu zodvihnete do piatich sekúnd, tak sa okamžite kontaminuje. Za toto zistenie získala Nobelovu cenu v kategórii *Verejné zdravie*. Toto tvrdenie bolo testované aj v populárnej šou Ničiteľia mýtov (Myth Busters) s takým výsledkom, že je jedno, či je jedlo na zemi 2 alebo 6 sekúnd, je kontaminované takmer rovnako.

Čo si myslíte, kde sa nachádza viac baktérií u vás doma – v kuchyni alebo na toalete? Výskumy ukazujú, že najviac mikroorganizmov sa nachádza v kuchyni v okolí drezu. Trojtýždňová hubka na umývanie riadu obsahuje milióny baktérií na jednom štvorcovom centimetri vrátane baktérie *Escherichia coli* a salmonel. Ďalšou obľúbenou destináciou mikroorganizmov sú kuchynské doštičky na krájanie. Priemerná plocha tejto pomôcky hostí o 200 percent viac fekálnych baktérií než priemerná záchodová doska. Nepodliehajte však panike – konzumáciou primeraného množstva baktérií si náš organizmus buduje a trénuje odolnosť.

Zaujímavosti

- Zistilo sa, že jedlo, ktoré vám spadne na koberec, je menej kontaminované, než jedlo, ktoré vám spadlo na podlahu.
- Čím je jedlo vlhšie, tým viac baktérií sa naň nalepí.
- Netýka sa lepivých potravín (mlieko, zmrzlina, jogurt), lebo na ne sa nečistoty nalepia okamžite.

Aj v našej škole sme sa žiakov pýtali, či sa riadia pravidlom piatich sekúnd. Ankety sa zúčastnilo 17 žiakov, z toho 5 žiakov využíva toto pravidlo a 1 žiak uviedol, že používa pravidlo 30 hodín.

Zdroje:
klocher.sk; wikipedia.sk; tyzden.sk

Ján Lukáč

Vyznáš sa v histórii?

Vyplň kvíz a zabojuj o STOP kupón

Pozor!!! Ak sa zapojíš do súťaže v časopise označenej týmto symbolom, bojuješ o STOP kupón, vďaka ktorému sa môžeš ospravedlniť z jednej päťminútovky alebo ústnej odpovede z ľubovoľného predmetu. Papier označ svojím menom a triedou a vlož do červenej krabice, ktorú nájdeš pri spoločenskej miestnosti („Odkazovka“). Stačí, ak správne odpovieš na 15 otázok. Termín súťaže je do 15.3.2018, tak nepremeškaj jedinečnú šancu!

1. Rok 1289 predstavuje:

- A) dvanáste storočia a prvé tisícročie
- B) trináste storočie a druhé tisícročie
- C) štrnáste storočia a tretie tisícročie

2. Ktoré z týchto druhov písem je považované za najstaršie?

- A) hieroglyfy
- B) Braillovo písmo
- C) klinové písmo

3. Ktorý zo známych gréckych učencov zakričal „Heuréka!“ (Objavil som!) po tom, čo vo vani objavil princíp Archimedovho zákona?

- A) Sokrates
- B) Platón
- C) Archimedes

4. Ktorý rímsky cisár bol známy tým, že počas jeho divadelných predstavení nesmel nikto opustiť amfiteáter? Niektorí ľudia dokonca predstierali, že sú mŕtvi a dúfali, že ich vynesú.

- A) cisár Nero
- B) cisár Caligula
- C) cisár Marcus Aurelius

5. Komu sa pripisuje známy citát „Kocky sú hodené.“?

- A) Gaius Iulius Caesar
- B) Kleopatra
- C) Hannibal

6. Ktoré boli tzv. znepriatelené strany v Peloponézskej vojne?

- A) Aténčania a Spartania
- B) Gréci a Rimania
- C) Sumeri a Egypťania

7. V ktorom roku dostali Košice ako vôbec prvé mesto v Európe vlastný mestský erb?

- A) 1246
- B) 1369
- C) 1468

8. Vojna medzi Francúzskom a Anglickom, v ktorej Anglicko stratilo takmer všetky francúzske územia a preslávila sa v nej Johanka z Arku, sa volá:

- A) Sedemročná vojna
- B) Tridsaťročná vojna
- C) Storočná vojna

9. Ktorý moreplavec uskutočnil prvú cestu okolo sveta?

- A) Krištof Kolumbus
- B) Fernão de Magalhães
- C) Francisco Pizarro

10. Ako sa volali tri lode, na ktorých Krištof Kolumbus podnikol svoju prvú objavnú cestu do Ameriky?

- A) Santa Maria, Piña Colada, Niña
- B) Santa Maria, Pinta, Niña
- C) Santa Lucia, Pinta, Virgin Colada

11. Kto je autorom obrazov Posledná večera a Mona Líza?

- A) Leonardo DiCaprio
- B) Leonard Bernstein
- C) Leonardo da Vinci

12. Na ktorom známom obraze maliara Sandra Botticelli môžete nájsť tento detail?

- A) Primavera
- B) Zrodenie Venuše
- C) Madona s dieťaťom

13. Ktorá z týchto dvojíc sa mohla stretnúť?

- A) Charles Dickens a William Shakespeare
- B) Kráľovná Alžbeta I. a William Shakespeare
- C) Henry VIII. a William Shakespeare

14. Ktorá významná panovníčka mala titul Cisárovná Svätej ríše rímskej nemeckého národa, Kráľovná Uhorska, Česka, Chorvátska a Slavónska, arcivojvodkyňa Rakúska, vojvodkyňa Parmy a Piacenzy a veľkovoľvodkyňa Toskánska?

- A) Katarína Veľká
- B) Mária Terézia
- C) Kráľovná Viktória

15. Prvým prezidentom Spojených štátov amerických bol:

- A) Thomas Jefferson
- B) George Washington
- C) Benjamin Franklin

16. Ak by ste sa v roku 1773 aktívne zúčastnili Boston Tea Party, čo by ste robili?

- A) pili hektolitry pravého anglického čaju
- B) organizovali narodeninovú oslavu pre Pocahontas
- C) protestovali proti zvýšeniu dane za čaj

17. V 19. storočí bolo v USA možné kúpiť si sirup pani Winslowovej, ktorý mal batolaťom zmierniť bolesti dásien pri prerezávaní prvých zúbkov. Čo okrem iného tento sirup obsahoval?

- A) morfium
- B) olovo
- C) prehľadadlo

18. Ako sa v angličtine nazýva Zlatá horúčka, ktorá zasiahla Kaliforniu v rokoch 1848/1849?

- A) Gold Rash
- B) Gold Resh
- C) Gold Rush

19. Kde a kedy bola urobená táto ikonická fotografia?

- A) New York City 1932
- B) Boston 1932
- C) Philadelphia 1932

20. Dokončíte známy výrok Alberta Einsteina: „Len dve veci sú nekonečné. Vesmír a ľudská hlúposť“.....“

- A) ešte nikomu sa ich nepodarilo zmerať.
- B) tou prvou si však nie som taký istý.
- C) preto sa označujú ležiacou osmičkou.

21. Kedy bola vôbec po prvýkrát urobená fotka mobilným telefónom?

- A) 11.6.1977
- B) 11.6.1987
- C) 11.6.1997

p. uč. Pivarníková

Svetový deň bez mobilných telefónov

Viete si predstaviť jeden deň bez telefonovania, smskovania či ťukania do mobilu? Niektorí ľudia tak možno urobili 6. februára, dňa, počas ktorého by sme sa mali zamyslieť, ako a do akej miery je náš súčasný život ovplyvnený technológiami.

Hoci sú mobilné telefóny skvelým pomocníkom, mnohým ľuďom prerastajú cez hlavu. Kedysi deti zvykli tráviť čas vonku – hrali futbal, schovávačku, naháňali sa, skákali cez gumu. Na narodeniny a Vianoce dostávali plyšové hračky, lopty, knihy a spoločenské hry. Klasické hračky dnes nahradili mobily.

Ja si myslím, že deťom by nemal byť ponúknutý nový mobil, ale realita. Asi by bolo naivné myslieť si, že počas Svetového dňa bez mobilného telefónu necháme mobil doma. Niektorí ľudia ani nevedia, že tento deň existuje. Hrôza je, že mladí ľudia si už fungovanie bez mobilov ani nevedia predstaviť. Odkedy začali žiť vo facebookovom a instagramovom svete, kde sú lajky to najväčšie, tak komunikáciu nahradili internetové statusy na Twitteri a Facebooku. Svetový deň bez mobilných telefónov by sa mal niesť v duchu stretnutí s priateľmi a vytváraní spomienok bez neustáleho pozerania sa do najnovšieho mobilu.

V dnešnej dobe sa presadil citát „čím modernejší mobil, tým lepší“, a tým sa dnešné deti riadia. Preto vidíme čoraz menšie deti, ako si veselo ťukajú do nových mobilov. Naši rodičia ako malí vyrastali bez mobilov. Rozprávali ste sa s rodičmi o ich detstve, aké to bolo, keď zavolať niekomu mohli len z pevnej linky alebo telefónnej búdky?

Ich odpovede by zneli asi nejako takto: Viac detí sa hrávalo vonku, keď bolo zlé počasie, tak sme sa ostávali hrať v dome, keď sme si potrebovali pozháňať úlohy, išli sme osobne za spolužiakom, písali sme si listy a hádzali ich do schránok. Dnes je to už len o pár ťuknutiach do klávesnice. Všetka tá zábava, či čakanie na list sa stratila. Deti skoro nevychádzajú z domu a ostávajú si písať s kamarátmi v izbe. Deťom by mal byť dopriaty aj pohyb, nielen ležanie a prechádzanie prstami po obrazovke. Bez mobilu bolo miestami veselšie a lepšie. Mobily sú dobrá vec, ale len vtedy, keď sa to s nimi nepreháňa.

Kristína Talpašová

Elixír lásky

Zadávala som sa na zasneženú krajinu. Prestala som vnímať učiteľku a radšej svoju pozornosť preniesla na snehové vločky poletujúce za oknom. Bolo 12. februára – len dva dni pred Valentínom. No mňa sa ten sviatok aj tak netýka.

Odvrátila som hlavu od okna a pohľadom vyhľadala JEHO. Povzdychla som si a radšej som sa najskôr pozrela inam, aby si nevšimol môj pohľad. To, že som sa zamilovala do najkrajšieho a zároveň najoblúbenejšieho chlapca triedy, bola asi tá najväčšia hlúposť, ktorú som za posledné dva roky urobila. Problém bol v tom, že niekto ako ON by sa za žiadnu cenu nemohol zamilovať do niekoho ako som JA.

„Možno tak, keby vypil prehnanú dávku nejakého elixíra lásky,“ pomyslela som si sarkasticky. A vtom mi niečo napadlo. Možno by elixír naozaj pomohol. Mohla by som to skúsiť. Len na jeden deň. Jeden vydarený Valentín a potom elixír vyprchá a všetko sa vráti do starých koľají. Zdalo sa mi to perfektné. Štuchla som do mojej najlepšej kamarátky, potom som vzala pero a načmárala svoj plán na kus papiera, ktorý som jej vzápätí ukázala. Prečítala si ho a zamyslela sa. Nakoniec vzala pero a načmárala: *Ako chceš zohnať elixír lásky?* Uškrnula som sa a napísala som jedno slovo: *internet*.

Keď som sa vrátila domov, okamžite som si sadla za počítač. Do vyhľadávača som zadala *Elixír lásky* a klikla som na prvú vec, ktorá mi tam naskočila. Bolo to presne to, čo som hľadala. Viem, že je hlúpe vrhať sa do toho po hlavu, no čo sa môže stať? Najhoršie, čo sa môže stať je to, že nebude fungovať. Pripravila som elixír, uzavrela som ho do malej fľaštičky a schovala som ho do tašky. Podám mu ho po vyučovaní, keď budú všetci na obede, nalejem mu to do fľašky s vodou. Elixír by mal účinkovať do 24 hodín, takže celý školský valentínsky deň. Dúfam, že to vyjde.

V škole som nevedela obsedieť. Bola som neskutočne nervózna z toho, čo sa chystám urobiť. Asi mi už naozaj preskočilo. Po poslednej hodine sa vyskytla prvá komplikácia. Pani učiteľka sa totiž rozhodla vziať nás všetkých na obed skôr! Učiteľka vychádzala z triedy posledná, a tak som len rýchlo schmatla sklenenú fľaštičku s elixírom a ponáhľala som sa za svojou najlepšou kamarátkou. Z obeda som sa chcela vrátiť skôr, aby som mu stihla naliať elixír do vody.

Počas obeda som bola celý čas zamyslená. Moje myšlienky smerovali k nemu. Prečo som doňho vlastne zamilovaná? Jediné, čo máme spoločné, je záľuba v knihách. Síce sa o tom v triede nevie, ale ja som ho párkrát videla v knižnici.

Radšej som sa už vrátila do reality a posúrila kamarátku, aby sme to stihli. Bežali sme do triedy. Už sme boli skoro v triede, keď do mňa niekto vrazil a mne sa vyšmykla fľaštička s elixírom z ruky a rozbila sa o tvrdú podlahu (pretože mne nič vyjsť nemôže).

Na Valentína som šla do školy dosť sklesnuto. Vlastne, ako každý Valentín. No v triede ma čakalo prekvapenie. Na mojej lavici bol položený lístok (pravdepodobne vytrhnutý zo zošita), na ktorom bolo napísané: *Ahoj, knihomoľka, po škole sa vidíme pred knižnicou ☺*

Pri oslovení knihomoľka som sa musela pousmiať. Zaujímalo by ma, kto to napísal. Po skončení vyučovania som sa vydala ku knižnici. Husto snežilo a keď som zbadala postavu stojacu pri knižnici, odľahlo mi. Vzápätí sa tá postava otočila a ja som tú osobu okamžite spoznala. Usmial sa na mňa. Vlasy mu padali do tváre a mal v nich zamotané snehové vločky. Tiež som sa naňho usmiala a vykročila som k nemu. Možno ten Valentín naozaj dopadne dobre. A nepotrebujem ani elixír lásky.

Stanislava Švekušová

Vo februári oslavujú svoj sviatok všetci zamilovaní. Pýtali sme sa našich učiteľov a učiteliek, či oslavujú Sviatok sv. Valentína a takéto odpovede sme dostali:

p. uč. Poláková: „Oslavujem Valentín každý deň, dostávam darčeky.“

p. uč. Guzová: „Oslavujem. Idem na večeru.“

p. uč. Papugová: „Neoslavujem.“

p. uč. Čeremeta: „Valentína oslávim s jedlom a futbalovým zápasom Paris Saint Germain vs. Real Madrid.“

Andrea Macková, Kristína Talpašová

Siedmaci na lyžiach

Sedím v autobuse. Bolí ma hlava. Kedy už prestanú spievať?!

Stojím pri vleku, prvýkrát sa ho chytám. Srdce mi bije o preteky. Prvýkrát si obúvam lyže. Snažím sa prejsť ku kamarátovi, šmýkam sa a narážam doňho a do spolužiačky. Vlek ma ťahá. Podšmykuje sa mi noha, padám na tvrdý sneh. Bolí ma bedro.

Umieram hladom. V hoteli nám dali miniatúrne raňajky.

Padám po stýkrát. Naštvané si vyzúvam lyže, sadám na zem a pozorujem krajinu. Mám ísť na preteky. Vyššie, než som kedy predtým bol. Chytám sa vleku a vyrážam hore. Som na mieste. Púšťam sa vleku. Šmýka sa mi. Neviem zabrzdiť. Naráža do mňa spolužiačka. Obaja padáme. Vyzúvam si lyže a zostupujem dole. Krásne som spluhoval kopček. Cítim hrdosť.

Adam Krokavec

Už asi rok som sa tešila na lyžiarsky a konečne to prišlo. Nastúpili sme do autobusu a chceli sme si pustiť film, ale nepočuli sme dobre. Prečo? Lebo naše na spev „nadané“ spolužiačky začali spievať. Bolo to strašné.

Keď sme prišli k svahu, kde sme sa mali rozlyžovať, naše reakcie boli: „Na tej somárskej lúčke?“ Roztriedili sme sa a prvá skupina nešla až na vrchol kopca, ale len asi do polovice a robili sme tam nejaké cvičenia, pri ktorých som sa pýtala, či som naozaj v najlepšej skupine.

Po návrate do hotela sme hrali hry a učiteľky zatiaľ bodovali izby. Jedna spolužiačka doniesla fazuľky každej chuti a ponúkala spolužiakom. Niektorým šťastie

prialo a vytiahli si dobrú, iným veľmi nie. Večer boli moje spolubývajúce ešte asi trochu mimo a začali sa ohadzovať piškótami. Ach, s kým som to bola na izbe?

Nasledujúci deň sme okrem lyžovania a menšej hádky s dievčatami z izby mali diskotéku. Na začiatku sa každý hanbil, tak sme

hrali hru, v ktorej sme museli povedať buď pravdu, alebo splniť úlohu a jedna spolužiačka mala ísť za pánom učiteľom, ktorý nás učí geografiu a spýtať sa, kde leží Ázia.

Počas tretieho dňa sme si po lyžovačke šli zaplávať do bazéna. Našťastie, oddelene chlapci a dievčatá. Bolo to super, ale odhadujem, že návštevníci hotela si to až tak neužili.

Počas štvrtého dňa sme mali preteky na lyžiach, cestou sme počúvali škrekot v autobuse, lebo dievčatá sa učili novú pesničku, guľovali sme spolužiaka. Učitelia vyhodnotili izby a preteky.

Pani učiteľka nám hovorila, že na našich vtipoch sa dospeláci už nedokážu smiať. Niekomu sa začalo čkať a pani učiteľka sa na tom rozosmiala (nie, nie, dospeláci sa na takých veciach už nedokážu smiať ☺). Opäť nás čakala diskotéka a spolužiakové tanečné pohyby dáždovky.

V posledný deň sme sa pobalili, vypočuli si ďalší škrekot v autobuse a išlo sa domov. Musím uznať, že keď sme prišli do Košíc, asi všetci sme sa zhodli na tom, že chceme ešte aspoň jeden týždeň lyžiarskeho. Musím uznať, že to bol jeden z najlepších týždňov vôbec.

Tatiana Macková

Očami deviataka

Pomaly, ale isto sa presviedčam o tom, že to fakt nebude také ľahké, ako sa zdalo. Možno by to aj bolo v pohode zvládnuteľné, keby sme sa nevrhli na ples.

Všetko naše snaženie začalo v januári. Mali sme rôzne stretnutia a konzultácie s vedením. Urobili sme plagát, vytlačili sme lístky, ktoré sme potom nastrihali a začali sme obchodovať vo veľkom. Mali sme aj extrémne prípady, keď sme namiesto dvojeurovky dostali thajské peniaze, ktoré sa nenormálne podobali. No to bol iba začiatok. Samozrejme, medzitým nám učiteľky nedali pokoj a písomky sme písali nonstop.

Vetu „Učenie je dôležitejšie než ples!“ som už nikdy nechcel počuť. Síce som vedel, že to bola pravda, ples bol pre nás naliehavejší. Neverili by ste, čo všetko sa dá v Košiciach kúpiť, keby sme sa nevrhli na „tour de obchody“.. Narazili sme na makety Thora v životnej veľkosti, ale i na zlaté balóniky v tvare ryby. Každú sobotu som prešiel celé „nákupné podzemie“. Náš šéfredaktor Jožo dokonca povedal, že som nákupná maniačka. Ale keď uvidíš kostým hrocha, nevyskúšaš si ho?

Nakupovanie jedla a pitia bolo asi najšialenejšie. Asi neviete, čo je to ísť nakupovať s hladným Jožom. Nuž, ani ja som nevedel, ale zistil som. „Aj toto treba, aj toto, aj toto, a čokoládky ešte nemáš? A čo mám žrať ja?“ Áno, aj takéto vety tam padali. Chcel by som sa úprimne ospravedlniť brigádnikovi, ktorý bol asi prvý deň v práci a my sme k nemu dvakrát vyložili potravinami preplnené košíky. Sami sme si nevedeli predstaviť, ako veľmi budeme pažraví. Pri nakupovaní cien do tomboly sme boli veľmi tvoriví. Hľadali sme iba cenovky, ktoré začínali nulou. Prekročili sme rozpočet a dva dni pred plesom som sa modlil ako nikdy predtým, nech si niekto kúpi tombolový lístok navyše.

Určite si všetci dobre spomínate na dva týždne, kedy sme mali skrátené vyučovanie, zrušené krúžky a jazykovú školu. Nám to vôbec nepomohlo. Jednak sa nám zrušila príprava na T9, ktorú sme v tej dobe asi najviac potrebovali a jednak sa ples presunul trikrát. Krvný tlak mi stúpal minútu za minútou a každý moment som mal pocit, že odpadnem. Vôbec to nebola sranda, dozvedieť sa o tom, či bude, alebo nebude ples len deň predtým. A tak aj bolo. 12.2.2018 sme sa dozvedeli, že nasledujúci deň bude ples. Jednak som bol rád, že sme neprekročili

hranicu pôstu, ale bol som aj trochu mimo, lebo nám predsa len chýbalo pár, nazvime to, drobností. Ešte v to popoludnie sme s Jožom nakupovali. Ale musím povedať, že to bola sranda.

V utorok ráno sme chystali výzdobu v telocvični. Doniesli sme lavice a stoličky, umiestnili menovky, pohárik, naliali Vineu a s vydýchnutím sa pozreli na nádhernú prácu, ktorú sme vykonali.

Ples dopadol super, aj keď nastali situácie, ktoré sme neočakávali, všetko sme zvládli.

Keď som prišiel domov, bol som nadšený. Spadol mi kameň zo srdca a veta „Bola to úžasná noc!“ mi dokázala vyčariť úsmev na tvári. No moja „kamoška“, krutá realita, ma už volala späť. Čakali ma súťaže, olympiády a mnoho iných vecí. A potom tu je ten smrtonosný dátum: 21. marec. Musíme sa pripraviť. Držte nám palce, nech nám to vyjde!

Martin Ropek

Ako sme plesali...

„Meškáme!“ povedal som si a buchol som po stole. Na notebook sa inštaloval Virtual DJ, no bolo už 16:45. Zobral som notebook, že sa to po ceste doinštaluje. V telocvični už na mňa všetci čakali. Predstavte si, že vojdete v obleku a pozerá na vás 80 ľudí, ktorí si myslia, že ste pokazili počítač len preto, aby ste boli stredobodom pozornosti. Zapojil som si notebook a dal na hlavu slúchadlá. „Už nikdy nechcem vidieť aktualizáciu Windowsu 8,“ povedal som Maťovi a pustil som prvú pesničku...

„Daj Kandráčovcov, daj Gucci Gang.“ Pri mne bol zástup dievčat, ktoré chceli vlastnú pesničku. Niektorí chlapci by boli radi, že je okolo nich toľko dievčat, ale ja som tu radosť nepočítaval. „Pustím to, čo sa mi hodí do žánru,“ odbil som ich, lebo už som to nemohol počúvať.

„Lujza Angušová a za chlapcov Sebastián Murín“, kráľ a kráľovná plesu boli vyhlásení. Nasledoval ich spoločný tanec. Opisal by som to asi takto: tanečníčka Lujza tancuje s o hlavu nižším Sebastiánom. No Sebastián očividne nevie tancovať valčík a po minúte odchádza od sklamanej Lujzy. Týmto som ťa, Sebastián, ani teba, Lujza, nechcel uraziť, len opísať situáciu.

„Povieš príkec a pustím belgičák,“ povedal som Maťovi a zapol som mu mikrofón. O minútu už všetci tancovali pod „velením“ Martina Ropeka.

Mal som trému prihovoriť sa jednému človeku z osemdesiatich, ktorí boli na plese. „Nachádza sa tu jedno milé dievča,“ povedal som, „ktoré nám tu pomáhalo s plesom, ale pomáha nám aj pri iných veciach. Julka, táto pesnička je len pre teba.“ Pustil som jej „oblúbenú“ pesničku „Júlia, si čarovná“. Hoci mi

potom vyčistila žalúdok, som spokojný, čo som to urobil. Dodnes ďakujem pani učiteľke Ivánovej, že ju zobrala do kruhu a zatancovala si s ňou.

Všetko išlo podľa plánu 😊.

Nasledovala tombola. Pustil som hudbu, ktorú som mal pripravenú na prestávky a Maťo začal. Ja som zobral foťák a už som bol vo svojom živle...

„A poslednú cenu vyhráva...“ Napätie sa dalo krájať. Nikto nevedel, čo to

bude a kto to bude. Pomaly sa losovalo číslo. Čas sa akoby spomalil. „Päťdesiat šesť.“ Nikto nevstával. Zrazu sa od jedného stola ozval hurónsky pokrik a vstal Filip Gallovič.

Piňata bola pripevnená a Maťo práve zaväzoval šál Filipovi na oči. Dal mu meč, odviedli ho k piňate, ktorú naše dievčatá nazvali Majka, a roztočil ho. Údery trvali asi minútu. Veľa ľudí si

to natáčalo, no ale hlavne sa všetci schuti zasmiali. Po spomínanej minúte ho Maťo trochu usmernil. Desať sekúnd a už sa všetci bili o cukríky, ktoré v nej boli...

Diskotéka prebiehala v plnom prúde, keď som dostal príkaz pustiť poslednú pesničku pred súťažou. Maťo vysvetlil pravidlá súťaže. Bolo to zaujímavé, lebo som to nečakal ani ja. Triedy mali vytvoriť básničky na prítomných učiteľov. Pri ich čítaní sme sa všetci poriadne nasmiali.

Ples bol v plnom prúde. Išiel som do malej telocvične, kde bolo jedlo, aby som sa pred pôstom ešte najedol. Cestou späť som stretol pána školníka. Keď sme sa v to ráno rozprávali, opýtal som sa ho, či nás nepríde pozrieť. A na moje veľké prekvapenie prišiel. Doniesol som mu

pohár koly, ktorý som mu ráno sľúbil. Bol rád...

Ples sa pomaly chýlil ku koncu, ale my sme nemali chuť skončiť. Úplne posledná plesová pesnička bola od Olympicu – Skončili sme jasná správa.

Po čiastočnom odprataní telocvične sa všetci pobrali domov, no nezabudnem

na slová pani učiteľky Ropekovej, keď prišla po Maťu a ja som bol ešte v škole: „Jefo, zoberieme ťa so sebou, vaňu máme voľnú.“

Jozef „Jefo“ Sabo

Rubrika: Vy sa pýtate, Hortenzia odpovedá!

Spoznajte Hortenziu

Narodila sa 29. februára 1996 v obci Klzké Brehy. Základnú a strednú školu navštevovala v meste Zábradlie nad Cirochou. Od malička sa vášnivo zaujímalala o šport, hudbu aj prírodu. Voľný čas delí medzi svojich dvoch neposlušných pitbulov, ktorých prezieravo nazvala Trhaj a Zdrhaj.

Milí priatelia,

chcem sa vám poďakovať za všetky otázky, ktoré došli do mojej rubriky. Žiaľ, nie na všetky som mohla reagovať. Jednak nemám vo vašom školskom časopise toľko priestoru, a zároveň tým, že nie som z vašej školy, netuším ako funguje váš školský rozhlas ani nerozhodujem o zariadení v učebniach. Zo všetkých ostatných otázok som vybrala štyri, dve od dievčat a dve od chlapcov, aby bola, ako hovoríeva moja prababička „rovnováha vo vesmíre“. Teším sa na všetky ďalšie otázky/podnety/reakcie.

Vaša Hortenzia

Dobrý deň, Hortenzia,

veľmi sa mi páči jeden chlapec z vedľajšej triedy. Ako zistím, či aj ja sa mu páčim? Ďakujem vám za odpoveď.

Nika

Ahoj, Nika,

existuje niekoľko signálov, ktoré ti napovedia, že sa mu páčiš:

- často sa na teba usmieva, doslova srší humorom a snaží sa rozosmiať aj teba
- často ťa vyhladáva očami, no keď sa naňho pozrieš, uhne pohľadom a predstiera, že sa díval na niečo iné
- zaujíma sa o teba a snaží sa ti s niečím pomôcť, napr. s domácou úlohou
- je všímavý, neujde mu, že dnes máš vlasy inak začesané alebo ti
- pochválí novú mikinu

- zrkadlí tvoj postoj a tvoje pohyby, ak stojíš s rukami vbok, aj on si dá ruky vbok
- vyhľadáva tvoju prítomnosť, naschvál chodí tam, kde očakáva, že ťa stretne
- počúva ťa a dá na tvoju radu.

Hortenzia

P.S. Nabudúce mi, prosím ťa, tykaj. Nie som AŽ taká stará :)

Čaf, Hortenzia,

môj polročný výpis známok za veľa nestál. Zhoršil som sa v slovine aj anglíne. A matika? Čistá katastrofa! Hortenzia, pomôž mi prosím.

Tomáš

Drahý Tomáš,

mrzí ma, že ťa trápi tvoj školský prospech. Skúsím ti dať nejaké tipy na zlepšenie domácej prípravy, no ak by ti nepomohli, určite choď za školskou psychologičkou, pani Stankou, ktorá, ako som zistila z vašej školskej stránky, je u vás každý pondelok od ôsmej ráno do štvrtej popoludní.

Mne aj mojim spolužiakom pomáha, ak:

- si po príchode zo školy trochu oddýchneme a až potom sa začíname pripravovať na ďalší deň
- sa učíme v dobre vyvetranej a osvetlenej miestnosti
- pri učení nie sme aktívni na facebooku ani na žiadnej inej sociálnej sieti, pretože to zbytočne rozptyľuje pozornosť
- si nájdeme vhodné miesto na učenie
- pred robením domácich úloh si omrkneme zošit aj učebnicu, aby sme si pripomenuli, čo sa robilo na hodine
- sa snažíme sami seba motivovať k učeniu (ak sa naučím, budem múdrejší, prinesie mi to radosť, dostanem dobrú známku a zlepším si prospech, budem rozumieť slovám anglických piesní, poteším rodičov, zapáčim sa spolužiačke, pôjdem večer von atď.)

- si rozdelíme učenie na časti, zvyčajne začíname niečím ľahším, čo nám ide, potom sa sústredíme na niečo náročnejšie a na koniec si necháme niečo, čo nás aspoň trochu baví alebo zaujíma
- sa učíme pravidelne, nečakáme,
- kým sa nám učivo nahromadí
- si pri skúšaní dávame otázky podobné tým, aké pri skúšaní v škole dostávajú ostatní spolužiaci – skúsime niekomu (mame, ocovi, bratovi, škrečkovi.....) vysvetliť nové učivo, jedine tak zistíme, či ho fakt ovládame. theplaidpress.com
- si pri učení vytvárame rôzne pomôcky: napríklad, rímske čísla som sa naučila vďaka vete LaCo DoMa. Vybrané slová je možné spájať do rôznych viet: My sa mýlime, keď si myslíme, že myš sa šmýka po mydle. Alebo ako si zapamätať rok upálenia chudáka Jána Husa? Nakresli si ho, ako horí na hranici a k nemu nakresli hodinky, ktoré budú ukazovať 14:15, pretože práve v roku 1415 nastala jeho posledná hodina
- určite tiež dávaj pozor na hodinách. Rob si dobré poznámky, to znamená, že používaj rôzne farby, symboly, značky aj druhy písma. A nevzdávaj to pri prvom neúspechu!

Hortenzia

P.S. Pošli mi, prosím, nejakú dobrú pomôcku na zapamätanie si nového učiva. Vopred vďaka ☺.

Dotyky múzy

V škole máme mnoho talentovaných žiakov a žiačok. Prinášame vám ich tvorbu. Ak máte aj vy čo-to v zásuvke stola, neváhajte a doneste to osobne p. uč. Toporcerovej alebo vložte do červenej krabice pri spoločenskej miestnosti. Všetky uverejnené práce budú ocenené.

Záchrana Zeme

Toto sa udialo v neďalekej budúcnosti. V mestách bol zlý vzduch a samý odpad. Z tovární fučalo dvakrát toľko dymu. Nosili sme plynové masky a hurikány nasledovali jeden za druhým. Nedalo sa to vydržať.

Ale naša škola bola iná. V nej sa separuje a recykluje odpad, vysádzajú sa rastliny pre lepší vzduch. Každý, kto okolo tejto školy chodil, sa na chvíľu zastavil a dýchal ten čerstvý vzduch. Jeden deň sa do školy dostala inšpekcia. Oni ten smog akoby potrebovali. Predstavte si to! Len čo pocítili ten čerstvý vzduch, nevideli žiaden odpad, bol taký cirkus, že prepustili riaditeľa a na jeho miesto nasadili iného. Všetky rastliny vyhodili a staré zvyky zakázali. Žiakom školy sa to nepáčilo. Tajne navádzali ostatné školy, aby zlepšili okolie budovy ako mali predtým. Uskutočnila sa vzbura proti zákernej inšpekcii. Otvorili oči ľuďom a o pár dní sa všetko menilo. Rieky boli čisté, stromy vyrástli, továrne sa zastavili. Recykloval sa odpad a svet bol taký ako predtým. Jazdilo sa na bicykly a nikomu ani nenapadlo vrátiť sa k továrňam.

Anna Kuchtová (5.B)

O škole (všetko mám rád)

Školu mám rád,
lebo som v nej rád.
Chodím tam rád,
lebo kamarátov mám rád.
Matiku mám rád,
domáce píšem rád.
Moju učiteľku mám rád,
lebo počúvam ju rád.

Anyonym

Krvavo-mliečne šúl'ancové sonety

Á Jožo oboril sa na jedlo,
s úmyslom vraždy, s besom pažravca.
Kres' spráskal lyžičiek, zahrmeli črevá,
strúhanka na stole, ľudia pištia, rvú vlny mliek,

kde bleskom kmitla hrozná kuchárka.
A jak v žne žere božia líha zrelá,
pod vidličkou radom váľajú sa šúl'ky,
v cveng pohára špl'achce čerstvého mlieka brod.

Tak v jedálni totej ukrutenstva,
nímž ani Sabo dravšie nezúri,
zapadá nie zvlek, výkvet jedálenstva,
života radosť smrtnej do chmúry,
v prach purpur strúhankového dôstojenstva,
v sutiny jasný palác jedálne.

Ó, vráť sa skoro, sýtosť milená,
zavítaj s plným bruchom
a buď nám zdravím, veselím i chôrou
v jedení ostňom, kovom v lyžičke.

Zášť – fakľa hladu – medzi nádoby –
zdus! Nedaj stretať sa viac s prázdny
tanierom, vidličky s nožmi, čo nad šúl'ancovou
oporou v hrnci kvília zlomení.

Sceľ črevá, útroby, zhlad' zisk tvoj strúhankový,
pod svoje nás zajmi húfy kuchárstvo,
veď k jedlám pekným, dobrých korení,
to bude obed zo soli, radosť, ó!
Za zdatnosť v rade, práce pri hrnci,
ó, príď, ty jedla, pitia kráľovstvo!

tvorivý kolektív 9.A

„Múdrosti“ spoza lavíc

- „A nieže budete mať takú výhovorku, že vypadli mi štyri mihalnice a nedovidím do zošita!“
- Ž1: „...veď to som hovorila.“
Ž2: „Tak, keď hovoríš ako nemý meme...“
- Ž1: „Ja to dám za 5 minút...“
Ž2: „Aj ja....“
Ž3: „A ja to dokašlem za 5 minút.“
- „Čo ti vadí na komunikácii so spolužiakmi?“
„Učiteľka!“
- Ž: „SBS my bunda.“ (postráž mi bundu)
- „Ryba má šupiny podobne na sebe poukladané ako strecha škridle...“
„Čiže ryba je strecha!“
- „Čo sa smeješ jak chrontavý jeleň?“
- „Papám citrus som čarovný... vidím bicykel som čarovný... papá ma hyena, ale aj tak som čarovný.“
- „Ale veď oni sedia ako knedlíky!“
- Uč: „Aký slovný druh najviac využívame pri dynamickom opise?“
Ž: „Aerodynamiku!“
- Uč: „A keď je niekto schizofrenik, tak je to dialóg alebo monológ?“
Ž: „Autizmus!“
- Uč: „Aký zmyslový receptor majú ryby na hmat?“ Ž: „Oči!“
- „To je dinosaur?“ „Néé, to je had s nohami!“
- „Korytnačka je plaz či oboživelník? Ale veď sa plazí...“
„I ja sa teraz plazím, tak som plaz?“
- Na hodine SJL: „Aj vám stále vychádza možnosť B?“
Ž: „Nie, my to počítame normálnou matematikou.“
- „Júlia, keď chceš byť doktorka, netreba ti vedieť názvy kameňov... Len tých, čo sú v žalúdku.“
- „Ste rýchli ako prehánadlá.“
- Ž: „Pani učiteľka, nechytáte pokémonov?“
Uč: „Nie, ja som rada, keď chytím wifi.“
- „Čo sa pštrosíš?“
- „Nestoj tu jak baba na trhu!“
- „S kým máte hodinu? Jáj, prepáč, som si ťa nevšimla!“
- „Si nenápadný jak sto korún v sáčku!“

Kultúrno-športové okienko

Pre tých, ktorí nevedia obsedieť doma, sme si pripravili zoznam najzaujímavejších kultúrnych a športových udalostí, ktoré nás čakajú v Košiciach a okolí v období od marca do mája 2018.

Včielka Maja 2 (animovaný film, 83 min)

Najnovšie dobrodružstvá včielky a jej priateľov.

Králik Peter (animovaný film, 89 min)

Rebelský králik Peter žije svoj veselý bezstarostný život spolu s ostatnými zvieratami na farme. Nový majiteľ statku sa však o svoj životný priestor deliť nemieni – a už vôbec nie so zvieratami. Začína sa tak bizarná vojna o teritórium medzi ním a obyvateľmi záhrady.

Pračlovek (animovaný film, 89 min)

Pribeh animovanej komédie Pračlovek sa odohráva v dávnej dobe, keď po našej Zemi ešte putovali mamuty a ľudia si vážili svoje rodné jaskyne. Zvíťazí doba kamenná alebo bronzová?

Coco (animovaný film, 107 min)

Nikdy ste nezatúžili stretnúť svojich predkov? Tvorcovia filmov Hľadá sa Dory a Toy Story vás pozývajú na veselý výlet na onen svet.

Snehová kráľovná: Tajomstvo ohňa a ľadu (animovaný film, 89 min)

Pokračovanie populárnej animovanej série je opäť plné dobrodružstiev, humoru a kúziel. Naši hrdinovia sa stretnú s mágiou ohňa a ľadu, a tak im bude chvíľu poriadne horúco a chvíľu zas poriadne veľká zima.

Čertoviny (hraná rozprávka, 100 min)

Hlavnými hrdinami rozprávky Čertoviny sú dvaja nešikovní čerti Popelák a Uhelák, ktorí sú vládcom pekiel poslaní za trest do sveta, aby do mesiaca privedli každý jednu hriešnu dušu. Úlohu sa im však od začiatku nedarí splniť, a namiesto toho, aby ľudí zvädzali k hriechom, im neúmyselne pomáhajú.

Obyčajná tvár (rodinný film, dráma, 113 min)

Dojímavý príbeh o tom, aké ťažké je pre malého chlapca zapadnúť medzi rovesníkov v škole, ktorí sú úplne iní... úplne obyčajní.

Zmenšovanie (komédia, sci-fi, 135 min)

Predstavte si, že by ste mohli rozprávkovovo zbohatnúť. Stačilo by splniť jednu malú podmienku. Dobrovoľne absolvovať proces, na ktorého konci by ste merali iba desať centimetrov. Išli by ste do toho?

LADY BIRD (komédia, dráma, 94 min)

Lady Bird je neobyčajný príbeh o obyčajnom dospievaní dievčaťa, ktorá zúfalo hľadá to, čo všetci ostatní – chlapca a zmysel života.

Športové a kultúrne akcie v Košiciach

Rušňoparáda (apríl 2018)

Návštevníci si môžu pozrieť historické rušne, zabaviť sa pri športových aktivitách a preskúmať vodárenskú vežu.

www.rusnoparada.sk

Oslavy dňa mesta Košice (30. 4. – 8. 5.)

Oslavy patria k najrušnejšiemu festivalu Košíc, kedy sa pripomína udelenie prvého mestského erbu Košiciam (7. máj 1369). Celé mesto žije remeslami, podujatiami ako VSE City Run, koncertmi, rytierskymi slávnosťami, otvorením ZOO Košice. Uskutočňuje sa tradičné prebúdanie parnej lokomotívy Katky, ktorá v lete

premáva na Detskej železnici. Súčasťou festivalu je aj prehliadka vlastnoručne vyrobených plavidiel pod názvom Košické Benátky, jazda historických automobilov Cassovia Retro alebo rekonštrukcia historických bojov spojená s historickým sprievodom.

www.kosice.sk

Košická hudobná jar (apríl/ máj 2018)

Medzinárodný hudobný festival Košická hudobná jar je najstarším hudobným festivalom v meste. Priestor dostávajú špičkoví domáci a zahraniční dirigenti, sólisti i komorné súbory, súčasťou sú taktiež literárno-hudobné večery, koncerty na nezvyčajných miestach a výstavy. Organizátorom festivalu je Štátna filharmónia Košice.

www.sfk.sk

VSE City Run (máj 2018)

Celodenný pódiový program, osemhodinový non-stop beh na páse a masový charitatívny beh ulicami mesta nabijú všetkých množstvom pozitívnej energie. O to viac, keď na záver dňa vidia, ako spolu dokázali pomôcť iným.

www.cityrun.sk

Tvrďák (19.5.2018)

Populárny prekážkový beh, kde ide nielen o prekonanie samého seba, ale aj svojich fyzických limitov. Beh na trati dlhej 5 kilometrov je „spestrený“ rôznymi prekážkami, ktoré otestujú odolnosť, silu a vytrvalosť každého účastníka. Pretek je možné bežať na čas v rámci Tvrďák ligy alebo vo voľnom, fitness režime. Ak sami seba neberiete veľmi vážne, je pre vás určená posledná fun vlna, ktorú si môžete zabehnúť hoci aj v kostýme.

www.tvrdak.sk

Košická noc múzeí a galérií (20.5.2018)

Košické múzeá a galérie opäť otvoria na jednu noc svoje brány, aby ste sa mohli preniesť do dôb minulých a pozrieť si, ale aj vyskúšať, prečo bola minulosť taká výnimočná, a to každý rok v jednotnej téme, ktorá je špecifická pre toto podujatie iba v Košiciach.

www.visitkosice.org

Zdroje: sdetmi.com; filmpro.sk

ANKETA

Prešli sme sa školskými chodbami a zisťovali sme odpovede na tieto otázky:

1. Ako ráno vstávaš?

Budia ma rodičia.

Zazvoní budík, vypnem ho, poležím 10 minút a vstanem.

Budí ma budík... ak ho počujem ☺

2. Je pre teba ťažké vstať ráno do školy?

Občas, keď počujem budík, ale ak ne, ta ne...

3. Ako sa pripravuješ do školy?

Urobím si domácu a idem sa učiť.

Fajne.

Zle.

Na 99% ☺

50 na 50.

O desiatej večer.

Drvím sa ako piškóta.

Nijak – pred hodinou.

4. Máš nejakú vtipnú príhodu, keď si niekedy meškal/-a do školy?

- Potkla som sa pri utekaní.
- Zaspala som pri domácich a neskoro som sa zobudila.
- Spolužiačka povedala, že nešiel výťah – a to býva na prvom poschodí.
- Ráno sme nabúrali autá a s kamarátkou sme obe meškali.
- Keď sme chceli ísť autom a neštartovalo.
- Meškal som do školy, tak som povedal, že nám utiekol pes a on bol pritom na veterine.
- To je na dlho a máš málo papiera.

Andrea Macková, Sebastián Murín, Kristína Talpašová

Ako dobre si čítal NOVO 2?

Urob si kvíz a zabojuj o STOP kupón!

- 1. Ktorá portugalská špecialita chutila Eme najviac?**
 - a) žiadna
 - b) bacalhau
 - c) pataniscos
- 2. V ktorom meste sa narodil lektor Paul Nyitray?**
 - a) Chicago
 - b) Washington D.C.
 - c) New York
- 3. Akú superschopnosť by chcela mať Mgr. Bekecsová Zvarillo?**
 - a) vedieť lietať
 - b) byť občas neviditeľnou a vedieť sa premiestniť
 - c) vedieť čítať myšlienky
- 4. Čo trápi Tomáša z rubriky Vy sa pýtate, Hortenzia odpovedá?**
 - a) známky
 - b) vzťahy so súrodencom
 - c) správanie spolužiakov
- 5. Čo sa oslavovalo 6.2.2018?**
 - a) Svetový deň čistej kuchynskej hubky
 - b) Svetový deň učiteľov
 - c) Svetový deň bez mobilných telefónov
- 6. Aké boli obľúbené predmety pána školníka?**
 - a) dejepis, geografia, literatúra
 - b) matematika, fyzika, chémia
 - c) telesná výchova, pracovné vyučovanie, výtvarná výchova

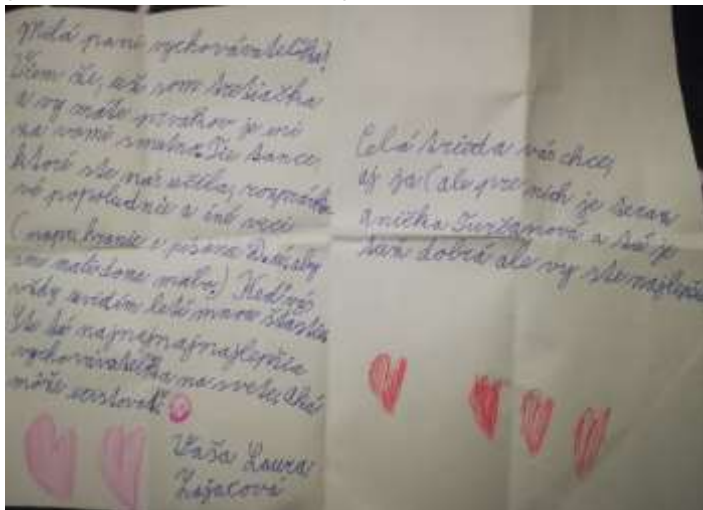

- 7. Aké domáce zvieratko vlastní Mgr. Kvašňáková?**
- a) žiadne
 - b) andulku Loriku
 - c) dvoch psov Ňufko a Branca
- 8. Ako sa nazývajú sonety, ktorých autorom je kolektív 9.A?**
- a) Kuchynsko-jedálňové sonety
 - b) Krvavo-mliečne šúlancové sonety
 - c) Lekvárovo-bryndzové pirohové sonety
- 9. Koľko žiakov sa zúčastnilo ankety: Riadite sa pravidlom 5 sekúnd?**
- a) 30
 - b) 20
 - c) 17
- 10. Na ktorú udalosť sa môžeme tešiť 20.5.2018?**
- a) Košická hudobná jar
 - b) Košická noc múzeí a galérií
 - c) Oslavy dňa mesta Košice
- 11. Dopln názov článku: _____ na lyžiach.**
- a) Nelyžiari
 - b) V lete
 - c) Siedmaci
- 12. Zakrúžkuj pravdivé tvrdenie:**
- a) Čím je jedlo vlhkejšie, tým viac baktérií sa naň nalepí.
 - b) Kuchynskú hubku na umývanie riadu stačí meniť každé tri týždne.
 - c) Čo spadne na zem, do piatich sekúnd sa to dá zjesť.

ODKAZOVKA

Opäť sme v ODKAZOVKE našli zaujímavé odkazy. Redakcia časopisu si dovolila nechať odkazy v pôvodnom stave bez opravy gramatických chýb. Budeme radi, keď sa v priebehu ďalších mesiacov nazbiera viac odkazov. Ak sa podpíšete, dostanete sa do losovania o pekné ceny.

Laura Zajacová (3.A) —> pani vychovávateľka Petra Hromková

Anonym —> pani kuchárky

Milé pani kuchárky, prosíme vás, aby ste častejšie robili šišky a aby ste robili lepšie hranoľky. Aby nebolí studené a suché.

P.S. Gramatické chyby si nešímajte.

Dovííííí ☺

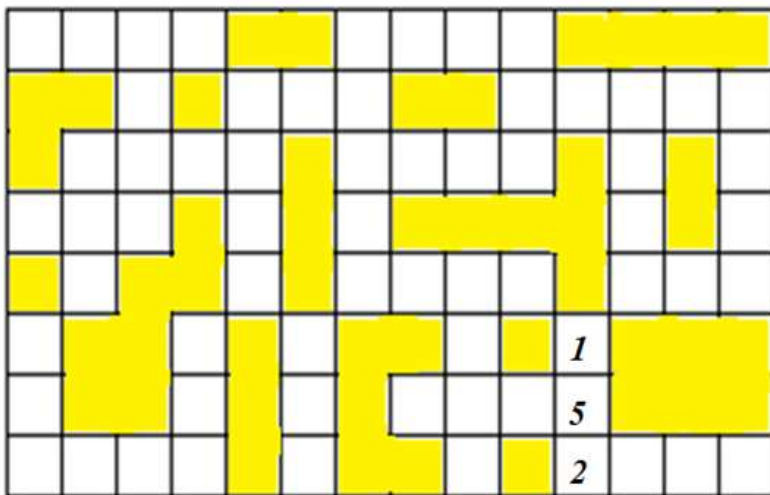
Za príspevky do ODKAZOVKY oceňujeme:

Lauru (3.A)

Výherkyni bude výhra odovzdaná členom redakčnej rady v priebehu marca. Gratulujeme a tešíme sa na ďalšie odkazy!

Pre matematických šikovníkov

Spočítaj príklady a výsledok zapíš do políček.

54	69	31	292	589	261
<u>+ 98</u>	<u>+ 37</u>	<u>+ 85</u>	<u>+ 614</u>	<u>+ 92</u>	<u>+ 97</u>
152					

423	180	349	2 012	413	855
<u>+ 79</u>	<u>+ 98</u>	<u>+ 301</u>	<u>+ 2 106</u>	<u>+ 923</u>	<u>+ 723</u>

1 617	4 068	1 602	5142
<u>+ 1 281</u>	<u>+ 784</u>	<u>+ 639</u>	<u>+ 2690</u>

1069	1 597	4 115	1 022
<u>+ 1103</u>	<u>+ 346</u>	<u>+ 106</u>	<u>+ 1 886</u>

951	12 401	44 595	5 354
<u>+ 1 384</u>	<u>+ 6 001</u>	<u>+ 13 816</u>	<u>+ 1 346</u>

Správne odpovede z č. 1:

Vyznáš sa v počítačových hrách? 1C, 2A, 3A, 4C, 5B, 6A, 7A, 8C, 9B, 10A, 11C, 12A, 13B, 14A, 15A, 16A, 17A, 18A, 19A, 20B

Ako dobre si čítal NOVO2? 1B, 2C, 3C, 4A, 5B, 6B, 7A, 8C, 9B, 10C, 11B, 12C

Anglicko-slovenská tajnička: Back to school

Tajnička: Čo by ste nikdy nemali robiť? Nikdy neštvi našťvanú učiteľku.

Výherca STOP kupónu: Matúš Ručinský (6.A)

Čo pre vás chystáme v nasledujúcom čísle?

- *Ako nás navštívili žiaci zo Švédska, Španielska a Portugalska.*
- *Žijeme vo svete youtuberov.*
- *Predstavujeme vám nové pani učiteľky.*
- *Anketa: Čo NAJ ste zažili počas tohto školského roka?*
- *Očami deviataka: Ako sme prežili Testovanie T9 a čo nás čaká?*
- *Tipy na letné výlety.*

Na nasledujúce číslo sa môžete tešiť v máji 2018 ☺

Koordinátor:

Mgr. Michaela Toporcerová

Šéfredaktor:

Jozef „Jefo“ Sabo (9.A)

Predseda redakčnej rady:

Martin Ropek (9.A)

Redakčná rada:

Sofia Fučilová (6.C)

Daniela Šolcová (6.C)

Ján Lukáč (7.A)

Adam Krokavec (7.B)

Richard Zeleňák (7.B)

Tatiana Macková (7.B)

Soňa Prokopová (7.B)

Stanislava Švekušová (7.B)

Cyntia Orajová (8.A)

Simona Kašová (9.A)

Andrea Macková (9.A)

Júlia Marková (9.A)

Kristína Talpašová (9.A)